

revisorerne knytte deres Indstillinger. Det vilde derfor vistnok være ønskeligt, om der fra Ministeriets Side blev udfærdiget Instruxer til alle de Mænd, som have med Regnskabsvæsenet at gøre, for at en større Eenhed i saa Henseende kunde komme tilstede; medens man har begyndt med at forbedre Forholdet i selve Ministeriet, er det klart, at jo længere man kommer bort fra Ministeriet, des vanskeligere er det at gennemføre Forbedringerne; men her paa kan der vistnok raades. No ved at udfærdige Instruxer med Schemata, hvorefter Vedkommende uden at have nogen stor Regnskabsdygtighed kunde indrette deres Regnskaber saaledes, at Specialregnskaberne ikke bleve afattede ligesom uafhængige af Bogholderiet, men nøie knyttede sig dertil; naar det skeete, kunde Statsregnskabet igjen med større Lethed knytte sig til Specialregnskaberne.

Fischer: Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, hvad han nys udtalte med Hensyn til de almindelige Bemærkninger; jeg troer ikke, at der er nogen Udsigt til, at det vil lede til noget Resultat at fortsætte med Fremstættelsen af saadanne. Den Vej, som Udvalget har anvist, at Sagen ordnes ved Lov, anseer jeg for den ene rigtige. Under disse Omstændigheder troer jeg, at Statsrevisionen gjør bedst i at holde sig til, hvad der foreligger i det enkelte Regnskab og paatale de Unødværigtigheder og de Afvigelser fra god Regnskabsorden, forsaavidt de have Indflydelse paa Regnskabets Resultat, som maatte forekomme; dette vil ogsaa, troer jeg, blive Statsrevisionens Opgave ved næste Aars Regnskab, og jeg skal derfor ikke videre opholde mig derved. — Der findes i Udvalgets Betænkning et Par Ord, som give mig Anledning til en Udtalelse. Der omhandles nemlig paa Spalte 599—600 Brugen af Ordene „billiges“ og „passerer“ og derefter Fremgangsmaaden, hvor et Spørgsmaal er henviist til en følgende Statsrevision. Hvad Brugen af disse Ord angaar, da har Udvalget fundet, at Statsrevisionen ikke har været ganske consequent; jeg skal ikke bestemt benægte, at man vil kunne sige dette; men jeg troer paa den anden Side ogsaa, at det ærede Udvalg vil indrømme, at naar man betragter

det enkelte forekommende Tilfælde, kan det være meget vanskeligt at afgjøre, hvorvidt enten det ene eller det andet Udtryk skal anvendes. Der har ofte i Statsrevisionen været discuteret angaaende Benyttelsen af disse Udtryk, idet det ved enhver Leilighed, hvor der har kunnet være Tvivl, har været under Overveielse, hvilket Udtryk man skulde anvende; men at man ikke har stillet Minoritetsvota i Statsrevisionen angaaende et saadant Punkt, troer jeg vistnok Alle vilde billige. Det ærede Udvalg er imidlertid gaaet ud fra en anden Forudsætning med Hensyn til disse Ords Anvendelse end Statsrevisionen, og derved kan det maaskee ogsaa være hændet, at Noget for Udvalget har kunnet stille sig som inconsequent, som fra Statsrevisionens Standpunkt dog ikke er det. Det ærede Udvalg er saaledes gaaet ud fra, at Udtrykket „billiges“ skal anvendes, hvor der er Tale om en Meerudgift paa calculatoriske eller lignende Udgifter, hvorimod Statsrevisionen har formeent, at dette Ord tillige burde anvendes, hvor der var Tale om Udgifter, som det maatte anerkjendes, at Administrationen var pligtig at gjøre, og vilde paabrage sig Ansvar, hvis den ikke gjorde det. Jeg skal tillade mig at anføre et Exempel her paa: der findes under Sorø Akademi ført til Udgift et Beløb af henved 9,000 Rb., foruden at der er ført til Afgang Obligationer til Beløb af noget over 1,200 Rb.; dette er foregaaet ifølge en Højesteretsdom. Da der under disse Omstændigheder ikke har været nogen Tvivl om, at Udgiften burde gjøres, saa har man indstillet, at Udgiften billigedes, og at det ligeledes billigedes, at Obligationerne vare førte til Afgang. Der er endnu flere andre Steder, hvor man har fundet det ubetinget rigtig at indstille, at den gjorte Udgift „billiges“ ifødet for „passerer“. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om at henvide en Sags Afgjørelse til en følgende Statsrevision, har man fulgt den Regel, at hvor et Regnskab forelaa paa en saadan Maade affluttet, at der ikke vilde blive Tale derom ved et følgende Aars Revision, medmindre denne opfordredes til at tage Sagen under yderligere Behandling, har man gjort Indstilling om, at der maatte blive givet det næste Aars Revision et Paalæg om at tage